

Sygn. akt I CSK 82/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa "S." Spółki z o.o. z siedzibą w W.
przeciwko I. O. i M. O. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt I ACa 175/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej
kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie żadna z tych przesłanek nie zachodzi.

Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu w sprawie istotnych zagadnień prawnych związanych z warunkami od których zależy zawarcie i skuteczność umowy przyrzeczonej mającej nastąpić w wykonaniu umowy przedwstępnej. Stanowiska strony skarżącej nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienia prawne, choć niezwykle liczne mają charakter kazuistyczny i zmierzają *de facto* do podważenia poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Część z zagadnień została sformułowana, jak trafnie wskazano w odpowiedzi na skargę, przy założeniu istnienia ustaleń faktycznych, których Sąd Apelacyjny w ogóle nie poczynił. Wprost wskazuje na to także silnie eksponowany w skardze, a niedopuszczalny na tym etapie postępowania, zarzut naruszenia przez Sądy art. 233 § 1 k.p.c. W związku z niedopuszczalnością zaś tego zarzutu pozostałe zarzuty naruszenia prawa materialnego nie mogą zostać zbadane.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*). Wobec zaś takiego stanu rzeczy nie wchodzi też w rachubę dopuszczalność ustosunkowania się do zarzutu dotyczącego postanowienia Sądu drugiej o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.